



RESSÒ DE LA PARAULA

Expectació (I)



Durant una llarga estona d'espera en un passadís de l'hospital, passaven davant meu moltes persones, cadascun a la seva, gairebé tots de pressa. Alhora pensava en l'inici d'un nou Any Litúrgic, en el començament del temps d'Advent. Recordava que l'Advent és temps «de vinguda» del Verb de Déu i temps d'anada nostra cap a Ell: meditava que si es produeix l'encontre de fe entre Ell i nosaltres, trobarem la salvació. Davant els meus ulls anaven i venien nombrosos malalts, professionals de la salut, acompanyants, etc. Tots es movien per alguna expectativa: o bé buscaven la salut o bé l'oferien com a professionals. Em venien espontàniament al pensament unes preguntes: ¿tots tenen necessitat de salvació?; ¿tots seran conscients d'aquesta necessitat?; ¿tots la buscaran?

Reconec que aquestes preguntes poden obeir a una mena de «deformació professional». Per la meua fe sé que la resposta a la primera pregunta és afirmativa: absolutament tots tenim necessitat de salvació. Les respostes a les altres dues no eren tan clares. Caldria una reflexió, no sols sobre el que significa «salvació», sinó també sobre el que realment hi ha en el cor d'aquestes persones.

Però les preguntes eren almenys oportunes. Perquè l'Advent, i tota la història de la nostra fe, no té sentit si no hi ha en nosaltres una expectativa, un anhel de salvació. L'hospital, com tants altres es-



pais de relació en la nostra vida social, té sentit perquè en ell es troben l'expectació de guarició pel malalt i l'oferta de salut que li fa la institució. És el que passa en tants llocs d'encontre que formen l'entramat de la societat: un centre d'ensenyament, una exposició d'art, un mercat, un espectacle, etc. Si no hi ha necessitat, expectació i recerca, l'oferta es fa inútil i la institució esdevé una cosa buida.

En el cas de l'hospital, a més de l'existència d'aquesta necessitat real de salut, hom ha de reconèixer-la, buscar on trobar-la i confiar en el lloc que se l'ofereix. Perquè pot ser que un estigui malalt, però no arribi a reconèixer-ho i, per tant, no anhelï la guarició, ni la busqui. Sovint el malalt no coneix la se-

va malaltia i no vol anar al metge. Té alguns símptomes, però n'ignora la causa. Llavors ha de ser el metge qui, davant la sorpresa del malalt, detecta la malaltia i emet el seu diagnòstic. De fet, avui l'hospital sembla un «apòstol profeta» de la salut: està ple de missatges i recomanacions per a la vida sana.

Els antics deien que el Verb de Déu, la segona persona de la Trinitat, ve al món de tres maneres: la primera, de manera humil, el dia de l'Encarnació, quan es fa un de nosaltres; la tercera manera, al final dels temps, en glòria i amb poder; la segona manera, cada dia, a la seva Església, de manera sacramental, amb la seva Paraula, en els sagraments, en les vides humanes plenes de l'Esperit Sant.

Déu ens fa una oferta incansable: portat pel seu amor, cerca el contacte i la presència entre nosaltres. Com diu sant Joan: «Tant va estimar Déu el món, que va donar el seu Fill únic, perquè tot aquell que cregui en ell no mori, sinó que tingui vida eterna. Déu va enviar el seu Fill al món, no per a condemnar-lo, sinó perquè se salvi per Ell» (Jn 3, 16-17).

El mateix sant Joan constata que: «Ha vingut a casa seva i els seus no l'han acollit» (Jn 1,11). Potser no l'esperaven, o no en sentien necessitat; no hi havia expectativa. Ens preguntem si avui passaria el mateix.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Que Déu t'acompanyi!»

Ara té més de seixanta anys. Fa uns dies m'explicava que cada matí, quan marxava de casa per anar a l'escola, la mare l'acompanyava dient-li: «Que Déu t'acompanyi!» i ell se senyava tot afegint: «En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant». I cap a l'escola. Cada dia, tot succeint-se primària, secundària, batxillerat, els estudis a la universitat i els primers anys de treball professional, fins que deixà la llar familiar al casar-se. Ell ho ha continuat amb els seus fills. Ha esdevingut signe familiar.

Ara la mare ha superat els noranta anys. L'edat i la malaltia li han fet obli-

dar noms de persones, esdeveniments, records, però sempre que va a veure-la, quan, acabant la visita, el fill li fa el petó de comiat, ella li diu: «Que Déu t'acompanyi!» i somriu. I torna a les seves absències. El fill confessa que en els anys d'adolescència, algunes vegades, sentia una certa incomoditat quan la mare repetia davant els amics: «Que Déu t'acompanyi». És cert que llavors o passats els anys, més d'un amic o amiga li ha expressat que sentien una certa enveja davant la benedicció de la seva mare. «Honra el teu pare d'obra i de paraula i obtindràs la seva benedicció» (Sir 3,8).

La benedicció dels pares sobre els fills és una acció de gràcies, una lloança a Déu. Alhora, és un reconeixement agraït dels dons de Déu i de l'acció de la seva gràcia i pregària fervent que prepara per rebre'ls.

És una pregària confiada per obtenir els dons del Pare de tots. Demanar la benedicció de Déu sobre els fills, és una tradició arrelada en la tradició cristiana de pregària confiada i esperançada. Demanar la benedicció pels fills és, també, un acte del seu lliurament al Pare, compromís d'acompanyament perquè rebin els seus dons i la seva gràcia com

a penyora de futur. Els pares beneeixen, invocant el Pare amb el senyal de la creu per demanar-li que aboqui els seus dons sobre els fills. És una acció que dona vida i que té com a font el Pare. Beneeixen perquè, sentint-se beneïts, volen les mateixes benediccions per als seus fills. «Quan una terra beu la pluja que la rega sovint i dona plantes bones als qui la conreen, vol dir que té part en la benedicció de Déu» (He 6,7).

No ens cansem de demanar que Déu els acompanyi.

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Expectación (I)

Durante un largo rato de espera en un pasillo del hospital, pasaban por delante de mí muchas personas, cada uno a lo suyo, casi todos con prisa. Al mismo tiempo pensaba en el inicio de un nuevo Año Litúrgico, en el comienzo del tiempo de Adviento. Recordaba que el Adviento es tiempo «de venida» del Verbo de Dios y tiempo de ida nuestra hacia Él: meditaba que si se produce el encuentro de fe entre Él y nosotros, hallaremos la salvación. Ante mis ojos iban y venían numerosos enfermos, profesionales de la salud, acompañantes, etc. Todos se movían por alguna expectativa: o bien buscaban la salud o bien la ofrecían como profesionales. Me venían espontáneamente al pensamiento unas preguntas: ¿todos tienen necesidad de salvación?; ¿todos serán conscientes de esa necesidad?; ¿todos la buscarán?

Reconozco que estas preguntas, pueden obedecer a una especie de «deformación profesional». Por mí fe sé que la respuesta a la primera pregunta es afirmativa: absolutamente todos tenemos necesidad de salvación. Las respuestas a las otras dos no estaban tan claras. Haría falta una reflexión, no solo sobre lo que significa «salvación», sino también sobre lo que realmente hay en el corazón de estas personas.

Pero las preguntas eran al menos oportunas. Porque el Adviento, y toda la historia de nuestra fe, no tiene sentido si no hay en nosotros una expectativa, un anhelo de salvación. El hospital, como tantos otros espacios de relación en nuestra vida social, tiene sentido porque en él se encuentran la expectativa de curación por el enfermo y la oferta de salud que le hace la institución. Es lo que ocurre en tantos lugares de encuentro, que forman el entramado de la sociedad: un centro de enseñanza, una exposición de arte, un mercado, en un espectáculo, etc. Si no hay necesidad, expectativa y búsqueda, la oferta se hace inútil y la institución se convierte en algo vacío.

En el caso del hospital, además de la existencia de esa necesidad real de salud, uno tiene que reconocerla, buscar dónde encontrarla y confiar en el lugar que se la ofrece. Porque puede ocurrir que uno esté enfermo, pero no llegue a reconocerlo y, por tanto, no anhele la sanación ni la busque. Muchas veces el enfermo no sabe de su enfermedad y no quiere ir al médico. Tiene algunos síntomas, pero ignora la causa. Entonces ha de ser el médico quien, ante la sorpresa del enfermo, detecta la enfermedad y emite su diagnóstico. De hecho, hoy el hospital parece un «apóstol profeta» de la salud: está lleno de mensajes y recomendaciones para la vida sana.

Los antiguos decían que el Verbo de Dios, la segunda persona de la Trinidad, viene al mundo de tres modos: el primero, de manera humilde, el día de la Encarnación, cuando se hace uno de nosotros; el tercer modo, al final de los tiempos, en gloria y con poder; el segundo modo, cada día, en su Iglesia, de forma sacramental, con su Palabra, en los sacramentos, en las vidas humanas llenas del Espíritu Santo.

Dios nos hace una oferta incansable: llevado por su amor, busca el contacto y la presencia entre nosotros. Como dice san Juan: «Tanto amó Dios al mundo, que dio a su Hijo único, para que todo aquel que cree en él no muera, sino que tenga vida eterna. Dios envió a su Hijo al mundo, no para condenarlo, sino para que se salve por Él» (Jn 3,16-17).

El mismo san Juan constata que: «Vino a los suyos y los suyos no le recibieron» (Jn 1,11). Quizá no le esperaban, o no sentían necesidad de Él; no había expectativa. Nos preguntamos si hoy ocurriría lo mismo.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

III Trobada d'Associacions i Fundacions Canòniques

El dissabte 13 de novembre, al matí, hi va haver la III Trobada d'Associacions i Fundacions Canòniques del nostre bisbat, organitzada pel Secretariat Diocesà d'Associacions i Fundacions. Aquesta trobada no es va poder organitzar l'any passat per motiu de les restriccions sanitàries per la pandèmia i, enguany, hi ha hagut una bona assistència de responsables de les entitats.

Després de la benvinguda per part del director del Secretariat i la pregària inicial, el bisbe Agustí Cortés va fer una introducció a la jornada, recalcant la tasca que es porta a terme per part de les diferents associacions i fundacions i dels objectius i finalitats de cadascuna en comunió amb l'Església diocesana i la missió evangelitzadora.

Tot seguit, per via telemàtica, hi va haver la conferència formativa a càrrec del vicesecretari d'Assumptes Econòmics de la CEE, Sr. Fernando Giménez Barriocanal, amb el títol «Obligacions comptables i fiscals de les entitats canòniques». Després de l'exposició del tema es va obrir un torn de preguntes per aclarir diferents conceptes.



En acabar la conferència, després d'un temps de pausa, es va fer una taula rodona on es van posar en comú les experiències viscudes durant aquest temps de pandèmia i les inquietuds per poder portar a terme els fins estatutaris de les entitats. Els assistents van remarcar el valor i la necessitat d'aquestes trobades, que ajuden tant en l'àmbit formatiu com a conèixer les realitats i problemàtiques que viuen associacions i fundacions, i la relació amb el Secretariat en la seva tasca d'ajuda i assessorament.

■ **Tindrem nous diaques permanents.** El proper divendres 3 de desembre tindrà lloc la celebració de l'admissió als ordes de quatre candidats al diaconat permanent, a les 19 h, a la Parròquia de Sant Pere, de Gavà.

Aquests quatre homes casats són: Francisco González, de Viladecans; Santiago B. Collantes, de Sant Andreu de la Barca; Antonio J. Herrera, de Gavà; Manuel Arnedo, de Cervelló. Aquest pas en l'itinerari de formació i discerniment vers el diaconat significa que ells s'ofereixen a l'Església per desenvolupar aquest ministeri de servei i que l'Església, en la persona del bisbe Agustí Cortés, que presidirà la celebració, els acull i els facilita les ajudes pertinents perquè s'acabin de preparar a l'ordenació diaconal.

Més endavant, seran instituïts amb els ministeris del lectorat i de l'acolitat, com a servidors, respectivament, de la Paraula i de l'altar, és a dir, de l'eucaristia i els sagraments.



■ **Nou curs de l'ISCREB a Sant Boi.** De l'assignatura «Aplicació de diferents aproximacions vers una lectura teològica de textos bíblics» (4 ECTS), impartit pel Llic. Mn. Joan Peñafiel. Els dilluns consecutius del 13 de desembre al 7 de març (examen), de les 19 a les 21.30 h, excepte el període de vacances de Nadal, és a dir, el 27 de desembre

bre i el 3 de gener. Aquest curs, com els darrers que s'han realitzat, es portarà a terme a la Parròquia de Sant Josep Obrer (c/ Galizia, s/n - Sant Boi de Llobregat), i no a la sala d'actes del Centre Benito Menni. Informació i preinscripció telefònica: 676 874 705 (de 17 a 21 h) i 936 305 702 (de 18 a 19 h).

■ **Trobada-recés per a religiosos i religioses.** La Delegació per a la Vida Consagrada organitza per al dissabte 11 de desembre un recés en aquest temps d'Advent. La trobada se celebrarà a la Casa de l'Església, en format de matinal, començant a les 10 h i acabant després de l'eucaristia de les 13 h. La xerrada, sobre la sinodalitat, anirà a càrrec del P. Josep M. Henríquez, osb, delegat per a la vida consagrada.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

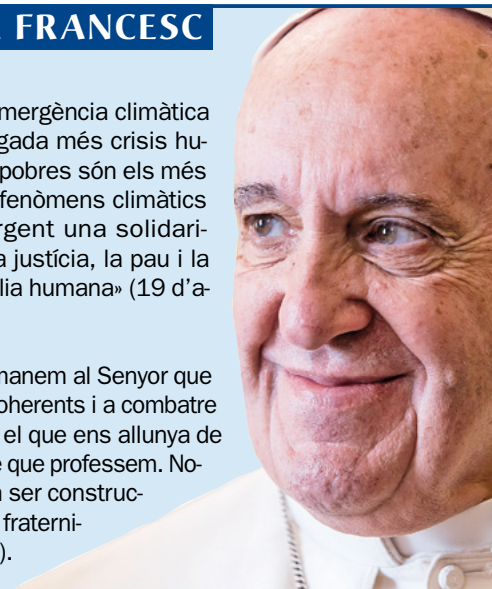


@Pontifex: «No hi ha millor manera de resar que posar-se com Maria en una actitud d'obertura, de cor obert a Déu: "Senyor, el que Tu vulguis, quan Tu vulguis i com Tu vulguis"» (14 d'agost).

@Pontifex: «Déu no ve a deslliurar-nos dels problemes, que sempre sorgeixen, sinó a salvar-nos del veritable problema: la falta d'amor. Aquesta és la causa profunda dels nostres mals personals, socials, internacionals i ambientals. Pensar només en un mateix és el pare de tots els mals» (17 d'agost).

@Pontifex: «L'emergència climàtica genera cada vegada més crisis humanitàries i els pobres són els més vulnerables als fenòmens climàtics extrems. És urgent una solidaritat basada en la justícia, la pau i la unitat de la família humana» (19 d'agost).

@Pontifex: «Demanem al Senyor que ens ajudi a ser coherents i a combatre amb valentia tot el que ens allunya de la veritat i de la fe que professem. Només així podrem ser constructors d'unitat i de fraternitat» (25 d'agost).



La bona mort i l'eutanàsia

Amb aquest títol va tenir lloc, el dissabte 13 de novembre, la Trobada de visitadors voluntaris de la Pastoral de la Salut, convocada per la Delegació de Pastoral de la Salut, a la Casa de l'Església.

Davant la greu situació creada per la llei de l'eutanàsia, enguany es va aprofundir sobre el valor i l'atenció a persones amb malalties complexes o avançades, i també sobre el contingut i les conseqüències de la llei. L'aprofundiment en aquestes qüestions va venir de la mà de dues ponències molt interessants:

«**Muerte digna o vida digna. La amenaza de la eutanasia**», a càrrec del Dr. Jesús Vaquero Cruzado, met-



ge especialista en Medicina Familiar i Comunitària i expert en cures pal·liatives. Va destacar la situació de manca de control de l'eutanàsia a Holanda i la importància de reclamar als governants la suficient cobertura de les cures pal·liatives.

«**La Llei de l'eutanàsia: com afecta als professionals de la salut?**», per part del Dr. Pablo Nuevo López, professor de Dret constitucional a la Universitat Abat Oliba CEU. Va senyalar la gravetat del fet que a partir d'ara, abans de curar i cuidar, la llei faria que el met-

ge primer tingués de valorar si aquella vida es digna o si cal oferir al pacient l'eutanàsia.

El bisbe Agustí Cortés va introduir i cloure la matinal formativa i en les seves paraules posava de manifest que la problemàtica lligada a l'eutanàsia no és conjuntural, sinó de fons. Tanmateix, agraià i encoratjava iniciatives com la d'aquesta jornada per difondre una veritable cultura a favor de la vida humana, segons els criteris evangèlics.

L'assistència a l'auditori de la Casa de l'Església va ser concorreguda, a més de la participació en directe per *streaming*. Ara es pot fer la visualització en diferit en el canal YouTube del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

Vers la Setmana del Matrimoni

Els delegats de la Pastoral Familiar de les diverses diòcesis presents a Espanya es van reunir, el passat 6 de novembre a Madrid, i hi van assistir també els delegats del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, Juan Antonio Rodríguez i Maite Canut.

L'eix de la trobada fou, com no podia ser d'una altra manera, l'Any Família *Amoris Laetitia* (març 2021 - juny 2022), amb l'objectiu concret de preparar la Setmana del Matrimoni, programada del 14 al 20 de febrer de 2022, una iniciativa amb la qual la Subcomissió Episcopal per a la Família i la Defensa de la Vida de la CEE s'uneix a aquesta celebració mundial.

Al matí es va presentar la ponència «El recés en casa per a matrimonis», a càrrec de Valentín Aparicio Lara, vicerector del Seminari Major San Ildefonso de Toledo: una proposta per realitzar aquest recés de matrimonis, sols, o en grup, en base a textos de l'Antic Testament, en un format de materials molt assequible, amb l'objectiu d'aconseguir un diàleg i intercanvi d'experiències per aprofundir en la vivència matrimonial.

La tarda va ser més de treball, en relació als preparatius de la Setmana del Matrimoni i de la Troba-



Participants a les XXXIX Jornades de delegats de Pastoral de Família i Vida del 6 novembre 2021

da Mundial de les Famílies a Roma, el mes de juny de 2022, que clou l'Any Família *Amoris Laetitia*. Està previst que el proper 26 de desembre, quan s'escau enguany el diumenge de la Sagrada Família,

es posi en marxa una app que facilitarà l'accés als diversos materials, continguts i iniciatives de la Setmana del Matrimoni i del que queda de l'any dedicat a la família.

AGENDA

► Primer diumenge d'Advent a la catedral.

Avui, 28 de novembre, a les 19 h, eucaristia presidida



pel bisbe Agustí a la Catedral de Sant Llorenç.

► Recés d'Advent per preparar el Nadal.

Diumenge 12 de desembre, de les 10 a les 18 h, conduït pel P. Francesc Sánchez, ofm cap, a la Casa de Betània (c/ Bonavista, 37 - Cornellà de Llobregat). Per a més informació: tel. 933 751 102.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / Sl 121 / Mt 8,5-11]. Sant Sadurní, Serni o Cerni, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ Dimarts [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

1. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant

Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dijous [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Divendres [Is 29,17-24 / Sl 26 / Mt 9,27-31]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / Sl 146 / Mt 9,35-10,1,6-8]. Sant Joan

Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.; santa Ada, vg.; beat Francesc Gàlvez, prev. franciscà i mr. al Japó, nat a Utiel.

5. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Ba 5,1-9 / Sl 125 / Fl 1,4-6.8-11 / Lc 3,1-6]. Sant Dalmau o Dalmai (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

Diumenge I d'Advent (C)

COMENTARI

«Molt aviat sereu alliberats»



Comencem un nou any litúrgic amb el primer diumenge d'Advent. Preparar-nos per a la primera vinguda de Crist ens ha d'ajudar per a estar a punt per a la segona vinguda. I el que ens diuen les lectures ens ajuden a saber què hem de fer ara i aquí. L'evangeli comença parlant dels signes de la fi dels temps: *Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles... l'estelada del cel trontollarà.* Però aquest és el moment de la victòria final de Crist: *Veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.* S'atansa l'hora del gran triomf final. Jesús demana que ens hi preparem: *Estigueu atents. Que l'excés de menja i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor... Estigueu alerta pregant en tota ocasió.* Són paraules que ens serveixen per a preparar-nos pel proper naixement de Crist, per a la seva primera vinguda.

La lectura de l'AT ens parla del naixement del fill de David: *Aquells dies, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat.* Aquest plançó és, evidentment, Jesús per al naixement del qual ens preparem en aquest temps d'Advent. Ja ens diu Jeremies que ell serà el salvador del poble: *Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.* Ens preparem per a rebre aquell que és la vida i la felicitat de tots els homes, el bé suprem que podem desitjar. Si Jesús ens convida a preparar-nos amb la pregària, amb la sobrietat, amb atenció al Senyor, sant Pau a la segona lectura ens recorda: *Que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom.* I després subratlla: *Ja va rebre l'ensenyament sobre la manera d'agradar a Déu: avanceu encara més i més.* No ens cal buscar coses extraordinàries per a preparar-nos per al Nadal: l'amor a vessar per tothom, manifestat en la sobrietat (per poder ajudar els altres), en la pregària, en la des preocupació de les coses de la terra.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 33,14-16)

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

► Salm responsorial (24)

R. *A vós elevo la meva ànima, Senyor.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / feu que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruïu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Tot l'obrar del Senyor és fruit d'amor fidel / per als qui guarden la seva aliança. / El Senyor es fa conèixer íntimament als seus fidels, / els revela la seva aliança. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 3,12-4,2)

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre Pare, el dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vaureu rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 21,25-28.34-36)

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.

Estigueu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. Estigueu alerta pregant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

► Lectura del libro de Jeremías (Jer 33,14-16)

Ya llegan días —oráculo del Señor— en que cumpliré la promesa que hice a la casa de Israel y a la casa de Judá. En aquellos días y en aquella hora, suscitaré a David un vástago legítimo que hará justicia y derecho en la tierra. En aquellos días se salvará Judá y en Jerusalén vivirán tranquilos, y la llamarán así: «El Señor es nuestra justicia.»

► Salmo responsorial (24)

R. *A ti, Señor, levanto mi alma.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas, / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Las sendas del Señor son misericordia y lealtad, / para los que guardan su alianza y sus mandatos. / El Señor se confía con sus fieles / y les da a conocer su alianza. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 3,12-4,2)

Hermanos:

Que el Señor os colme y os haga rebosar de amor mutuo y de amor a todos, lo mismo que nosotros os amamos a vosotros; y que afiance así vuestros corazones, de modo que os presentéis ante Dios, nuestro Padre, santos e irreprochables en la venida de nuestro Señor Jesús con todos sus santos.

Por lo demás, hermanos, os rogamos y exhortamos en el Señor para agradar a Dios; pues comportaos así y seguid adelante. Pues ya conocéis las instrucciones que os dimos, en nombre del Señor Jesús.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 21,25-28.34-36)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habrá signos en el sol y la luna y las estrellas, y en la tierra angustia de las gentes, perplejas por el estruendo del mar y el oleaje, desfalleciendo los hombres por el miedo y la ansiedad ante lo que se le viene encima al mundo, pues las potencias del cielo serán sacudidas. Entonces verán al Hijo del hombre venir en una nube, con gran poder y gloria.

Cuando empiece a suceder esto, levantaos, alzad la cabeza; se acerca vuestra liberación. Tened cuidado de vosotros, no sea que se emboten vuestros corazones con juergas, borracheras y las inquietudes de la vida, y se os eche encima de repente aquel día; porque caerá como un lazo sobre todos los habitantes de la tierra.

Estad, pues, despiertos en todo tiempo, pidiendo que podáis escapar de todo lo que está por suceder y manteneros en pie ante el Hijo del hombre.»